

De munten onder het bewind van Willem I, geslagen te Brussel.

Door Hugo Vanhoudt

De conventie van Londen in 1814 verenigde België en Nederland in het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden. Willem I, de zoon van de laatste stadhouder van Holland, werd koning.

Daar de munt te Brussel na de Franse intocht in 1794 werd gesloten, werden er aanvankelijk onder het bewind van Willem I enkel munten geslagen te Utrecht: de gouden dukaten en de Rijksdaalders.

Uiteindelijk werd gekozen in 1816 om een nieuw en decimaal muntstelsel in te voeren, gebaseerd op de Hollandse gulden in plaats van de frank, ondanks de tegenstand in het Zuidelijk landsgedeelte. Als muntwaarden werd gekozen voor goudstukken van 10 en 5 gulden, zilveren munten van 3, 1 en ½ gulden. Voor de kleinere waarden kwamen er zilveren 25, 10 en 5 centen en de koperen 1 en ½ centen.

De beeldenaar voor de 'lage waarde' munten, de centen-stukken, werd een gekroonde W. Voor de grotere waarden werd gekozen voor een portret van de hand van vermaarde Franse graveur Michaut. Terwijl de munten geslagen in Utrecht als muntteken de Mercuriusstaf hadden, kregen de munten geslagen in Brussel als muntteken een letter B.

Willem I wou in het Zuiden snel alle oude munten buiten koers stellen, hoofdzakelijk munten uit de Franse en Oostenrijkse periode. Tevens was er een aanzienlijke circulatie van oude kopermunten van alle perioden en streken.

De Munt werd opgefrist te Brussel en er werd fors geïnvesteerd in moderne persen en andere installaties. De eerste munten werden te Brussel geslagen in 1822 en waren koperen hele en halve centen, waarvoor de muntplaatjes plaatselijk waren aangekocht. De volledige installatie voor het omsmelten van zilver en goud was klaar in oktober 1822 en weldra kon men starten met het hermunten van oude munten. In 1823 werden zilveren munten van 3 en 1 gulden, 25 en 10 cent aangemaakt. In deze periode waren de zilverbijeenkomsten zeer hoog en als dusdanig was de intrinsieke zilverwaarde van de 3 en 1 gulden munten hoger dan de nominale waarde. Hierdoor werden deze niet in omloop gebracht en zouden later ook niet meer worden aangemaakt *. Om toch de Franse munten uit omloop te kunnen halen werd massaal goud aangemunt in de vorm van 10 gulden (vanaf 1824) en 5 gulden (vanaf 1826). Vanaf 1825 werden de 5 cent stukken toegevoegd. In 1829 en 1830 werden ½ gulden stukken geslagen.

De Nederlandse troepen ontruimden Brussel op 26 september 1830 en daarna waren de contacten tussen de munt te Brussel en Utrecht verbroken.

De verdiensten van het Brusselse munthuis waren de massale goudaanmuntingen van 1824 en 1825 om de Franse muntstukken te vervangen, het saneren van de kopergeldcirculatie en het vervangen van het zilveren kleingeld. De munt in Brussel werd heropend om vooral de oude munten op kosten van de staat te hermunten.

*) Toch was er in 1826 een aanmuntning voor particulieren van deze 3 en 1 gulden munten met de stempel van 1823.

Willem I (1815-1830)

